

umrl v bolnici v Krškem g. artički župnik Sribar. Pogreb se je vršil dne 11. februarja na Vidmu ob Savi na željo rajnega, ki je imel na Resi nad Vidmom krasen vinograd z vilo. Truplo so prenesli omenjenega dne z Rese ob 10. uri predpoldne v cerkev na Vidmu. S prižnice je govoril poslovilne besede gospod zdolski župnik Soba. Slovesno sv. mašo je opravil g. vdemski dekan Ivan Medvešek. Pogreb je vodil mariborski stolni župnik g. Mihael Umek ob spremstvu 40 duhovnih so-bratov. Poslovilne besede ob odprtem grobu je govoril g. Umek. Veličastnega pogreba so se udeležili v obilnem številu Artičani, kjer je župnikoval blagopokojni, in so mu želeli večno plačilo v nebesih za vse duševne in telesne dobrote, katere jim je delil kot dušni pastir.

Sv. Rupert nad Laškim. Presneto hudo nas je prijemala letošnja zima: veliki sneg, nako-pičen v visokih zametih, nas je obdal kakor s trdnjavskim zidom; da nismo mogli v svet; pri tem pa je mraz kuril, da je bilo joj. A sedaj, hvala Bogu, je predrlo toplo solnce črne obla-ke in njegovi mili žarki nas bodo, tako upamo, kmalu oprostili ledenih spon. Hvala Bogu, pri-sijalo je tudi toplo, dobrodejno solnce iz naše prestolice, lepega Beograda; nova naša vlada je pometla z ljudmi, ki so tudi našo župnijo raztrgali na tri kose, in nas prideliili občini Sv. Lenarta, kamor spadamo tako, kakor pest v oko. Reci in beri: tri ure moramo sedaj v tej str. šni zimi k bacati po snegu in mrazu in sa-mih bregovih, ko imamo opravek na občini; tako da pač vsak zavezen občan v ser obsoja tisetga JNSsarja, ki nam je nakopal tako ob-činsko pridelitev. Zaupamo v našega vrlega predsednika vlade, ki je iskreno povdarjal in povedal, da hoče predvsem pomagati ubogemu kmetu, največjemu siromaku in trpinu v naši državi. Vsi zavedni Sentruperčani zaupamo in bomo tudi delali v tem smislu, da se nam zopet vrne naša občina!

Pišecce. Hitro, hitro čas beži! In kdo bi mi-slil, da je že preteklo 50 let, odkar sta si ob-ljubila zvestobo in sklenila pred oltarjem Go-spodovim zakonsko zvezo Ogoreve Martin in njegova žena Terezija rojena Kostevc? 50 let! Lepa doba življenja. Se lepši spomini na njo. V Pavlovi vasi štev. 45 v župniji Pišecce kra-ljuje lep Ogorevec dom. Ni velik, ne pro-stran, a dovolj velik, da se v njem naseli sre-ča, zadovoljnost in potrpljenje. In to sta do-živela naša slavljena v teh 50 letih vzornega zakonskega življenja. Blagoslovilo ju je ne-bo s sedmimi otroki. Šest jih še živi in so v veselje in podporo slavljencema. Ančka pa se v nebesih veseli njunega jubileja. Prišla je seveda tudi bolezen v hišo, zlasti slavljenki ni prizanašala. Toda v teh dneh trpljenja in potrpljenja sta iskala utehne pri Njem, ki so mu pokorne boleznin in vse stvari in danes sta še oba dokaj trdna in zdrava. Martin pa še vedno rad pomaga mežnariti pri službi božji, kar mu tudi Bog ne bo pozabil. In ko sta dne 15. t. m., oziroma naslednjo nedeljo, v krogu svojih otrok, vnukov, vnukic, naj-ozjih prijateljev in znancev obhajala svoj zlati poročni jubilej, jima želimo tudi ostali farani, da bi še dočakala biserni jubilej tako čila in zdrava ter vneta za božjo pot. Bog ju živi!

Pišecce. Smrt kosi. Nič ne gleda ne na levo, ne na desno. Kar ji pod koso pride, mora pa-siti. In če tudi bi bil hrast v gori. Pa so padli trije hrasti, trije bratje Dirnbeki pred nedav-nim. Prvega je smrt pokosila Matijo 29. XI. 1934 v starosti 69 let. Kdo bi mislil, da mu bosta brata tako hitro sledila. »Kadar se v gori utrga plaz, kdo-li mu zastavi gaze, poje

pesnik. In je šlo naprej. Dne 18. I. 1935 je ugasnilo življenje Janezu Dirnbeku v staro-sti 74 let. Še na pogrebu mu je bil brat An-ton. Pa je že čez 10 dni ob sprevidenju izja-vil: »Grem za bratoma.« In res. Dne 30. ja-nuarja je zaspal v Gospodu. Star je bil 65 let. Padli so trije hrasti, trije bratje Dirnbeki! Toda vsi so bili pripravljeni, da položijo ra-čun o svojem hiševanju v roke večnemu Sod-niku. Zato pokoj njihovim dušam in blag-jim spomin! — Toda ni še konec smrtno že-ve. Dne 31. januarja je ugasnila luč življenja Neži Kokot v starosti 83 let. Kdo je ni poznal, gospe Neže? Dolga leta, nad 50 jih je bilo, je pela slavo božjo v cerkvi sv. Mihaela v P-se-rah kot cerkvena pevka ob strani svojega so-proga Antona, nadučitelja in organista. Bila pa je tudi vzorna žena možu in mati svojim deveterim otrokom, od katerih še štirje žive. Bila je vzor mati! Ni se bala otrok in težav z njimi, kakor to velikokrat storijo moderne matere, ki raje negujejo in poljubljajo dva ali več pasov, kot enega otroka. Zato smo pre-pričani, da je bila in je Bogu, ki ga je večkrat sprejela v boleznin in onemoglosti v svoje sr-ce, še bolj ljuba kot oni množici faranov, pri-jateljev in znancev, ki jo je spremljali na zad-nji poti. Počivaj v miru, dobra mati! Pre-ostalin, naše sožalje!

Zagreb. »Naš dom« se imenuje dekliško za-vetišče v Zagrebu. Vodijo ga katoliško čuteči in misleči izobraženci, Slovenci, ki so tam v raznih službah, ali pa se bavijo s svobodnimi poklici. Dekliško zavetišče se imenuje radi tega, ker se tja zatekajo brezposelna in slu-že iskajoča dekleta, kjer dobe za prav mali denar celodnevno oskrbo in prenočišče, da niso vezane na razne druge slične organiza-cije, ki dekleta strašno izkoriščajo, ali pa ce-lo na ulico, kjer največje zapadejo v roke raznim izkoriščevalcem, ki jih ne samo og-ljufajo za njihov denar, ampak jih navadno tudi telesno upropastijo in jim »ztrgajo iz njihovih duš vse ono dobro, kar jim je mati s toliko skrbjo in nego leta in leta vceptjala. »Naš dom« ima tudi posredovalnico za slu-že ter ima večinoma po več raznih služb na razpolago, radi tega opozarjamo vsa dekleta, ki gredo v Zagreb s trebihom za kruhom, naj se nkar ne ozirajo na razne oglase po postajah ali na zapejlive besede gotovih oseh, ki čakajo pri prihodu vseh vlakov na zagreb-skih postajah in dekleta izvabljajo s seboj pod raznimi pretekami in z raznimi obljubami, ampak naj se vsaka napoti naravnost v »Naš dom«, ki je v Bakačevi ulici 4, 2. nad-stropje, kamor se je s 1. oktobrom 1934 pre-selil iz Beogradske ulice 10. Torej še enkrat: Bakačeva 4, 2. nadstropje, na Jelačićevem tr-gu, je prostor slovenskim dekletom, ki pri-

dejo v Zagreb službe iskat. Duhovni vodja »Našega doma« je g. pater Kozelj, Slovenec-jezuit, ki vodi tudi slovensko Marijino dru-žbo v Zagrebu, kar naj bo ponovno zagotovilo, da je to edina organizacija, ki se briga kakor za dušni, tako za telesni blagor naših sloven-skih deklet.

Pogled v bodočnost.

Pogled v bodočnost je človeka vedno zanimal, posebno pa danes, ko jih je le malo, ki bi bili s sedanostjo zadovoljni. Angleški znanstvenik J. B. S. Haldane poskuša odkriti zaveso bodočnosti vsaj za 30 let naprej. Ni bogve kako tolaž-ljiva slika, ki nam jo pokaže. Tehnika bo seve napredovala, zato pa tudi brez-poselnost. Vendar bo človeštvu danega nekaj povsem novega: »znanstvena dr-žava«. V tej rajski državi bo vsak otrok že pred spočetjem pod zdravstvenim varstvom. Materinstvo bo častitljiv po-klic in kakor vsak drug poklic plačan. Vzgoja mladine bo taka, da bo vsak 20-letnik zaposlen po 30 ur na teden. Pre-prečevanje boleznin bo na višku, tako da bo večina ljudi dosegla starost 70 let, ne da bi bila kdaj v življenju resno bol-na. Kirurgija bo dosegla uspehe, ki bi se danes zdeli gola domišljija. Tudi vse druge vede bodo zelo napredovale. Ze-mljo bodo preiskali do 15 milj v globino in prvi polet na luno se bo obistnil. — Ameriški učenjaki so se upali pogleda-ti še dalje v bodočnost in napovedati, kako bo na svetu čez 100 let. Pravijo: Leta 2034 ne bo na zemlji nobene nalez-ljive bolezni več. Svet bo veliko boga-tejši, kajti silo za vse stroje bo dajalo solnce. Iz morja bodo dobivali toliko zlata, da ga bo za vse narode na svetu dovolj. S pomočjo daljnoveda bo mogel vsak iz svoje zasebne sobe opazovati vse dogodke po vsem svetu. Najčudovitej-se stavbe bo mogoče postaviti v teku enega tedna in najlepša palača bo stala smešno malo. Poleti čez Ocean bodo vsakdanji in na letališčih bodo ljudje zahtevali listke za Afganistan (v osred-nji Aziji) »tja in nazaj«. Ljudje bodo le še malo delali, ker bodo vse delo oprav-ljali stroji s solčno pogonsko silo.

Ali si že obnovil naročnino?

Evharistični kongres v Mariboru 7.-8. IX. 1934.

Te dni je izšla knjiga, ki nam natan-čno popisuje ves potek veličastnega kongresa v Mariboru ter priobčuje tudi vsa predavanja. Priložene so tudi šte-vilne slike te velike manifestacije vse lavantinske škofije. Da bi mogli to lepo knjigo kot trajen spomin nabaviti naj-širši krogi, je Tiskarna sv. Cirila to knjigo dala za čas do 1. marca 1935 za ceno, ki ne krije niti vseh stroškov. — **Kdor naroči do 1. marca 1935 to knjigo, plača za**

njo samo 12 Din. Fozneje bo stala ta knjiga 16 Din. Nekaj izvodov je tiskanih tudi na bolj-šem papirju in stane tak izvod 30 Din. Knjigo bomo te dni razposlali na žup-ne urade in si lahko tamkaj vsak po-gleda, kako je res lepa oprema in da je tega denarja res vredna. Vsi, ki le zmo-rete, kupite si ta spomin na evharisti-čni kongres v Mariboru. Knjigo naro-čite pri Tiskarni sv. Cirila v Mariboru. Koroška cesta 5.